

Ω, νά— ἀνασαινῶ,
δουλεύω,
ὑπάρχω,
τό στίχο σμιλεύω
(κατά πως μπορέσω).
Στά μάτια ἀγριάδα
καί— φάτσα μέ φάτσα —
ζωή σέ κοιτάζω
καί σύ μέ κοιτάζεις.
Παλεύω, κρατιέμαι,
μαζύ σου χτυπιέμαι.

Ζωή, στά μαχαίρια
μαζύ σου—μά ὄχι!
κανείς μή νομίσει
πώς σουῶ καί μίσος.
Καθόλου, καθόλου!
Κι ἄν ἴσως πεθάνω
ζωή, πού μέ χέρια
βαρειά, ἀτσαλένια
χτυπᾶς με,
γώ πάντα
ἐσέ θ' ἀγαπάω,
ἐσέ θ' ἀγαπάω!